अदित्यासहितोव्रतंसमाप्य देवीसहायस्तुष्टावेत्यन्वयः ॥ देवीअदितिरेव ॥ यद्वा देवी सरस्वती ॥ वरदं विष्णुरूपपुत्रप्राप्त्युद्देशेनकृतव्रतांतेवरदानोन्मुखं ॥ ११ ॥ स्तोत्रप्र
कारमाह ॥ तपोमयमित्यादि ॥ अन्नमयोयज्ञइतिवत् प्रचुरतपोयुक्तमित्यर्थः ॥ तावतापरेषांकिमतआह ॥ तपोराशिं द्रष्टृनृणांसकलतपोजन्यफलप्राप्त्याभगवतस्तपो
राशित्वं ॥ ननुतपसोन्यत्वेअद्वैतश्रुतिबाधः अतआह ॥ तपोमूर्तिमिति ॥ एवंचतपसस्तदनन्यत्वेननाद्वैतहानिः ॥ तपात्मकमितिघञर्थेकविधानमितिकप्रत्यये तपनं
तपःज्ञानं तपआलोचनइतिधात्वनुसारात् ॥ तदात्मकं ज्ञानस्वरूपमित्यर्थः ॥ अतएवअनन्ततपसाद्रष्टुमशक्यइत्यतस्तपसात्वामिति ॥ १२ ॥ दृश्यमानंच वैराजंरूपमित्या

देवीसहायोभगवान्दिव्यंवर्षसहस्रकं ॥ व्रतंसमाप्यवरदंतुष्टावमधुसूदनं ॥ ११ ॥ तपोमयंतपोराशिंतपोमूर्तिंतपात्मकं ॥ तपसात्वां
सुतप्तेनपश्यामिपुरुषोत्तमं ॥ १२ ॥ शरीरेतवपश्यामिजगत्सर्वमिदंप्रभो ॥ त्वमनादिरनिर्देश्यस्त्वामहंशरणंगतः ॥ १३ ॥ तमुवाच
हरिःप्रीतःकश्यपंधूतकल्मषं ॥ वरंवरयभद्रंतेवरार्होसिमतोमम ॥ १४ ॥ तच्छ्रुत्वावचनंतस्यमारीचःकश्यपोऽब्रवीत् ॥ अदित्यादेवता
नांचममचैवानुयाचितं ॥ १५ ॥ वरंवरदसुप्रीतोदातुमर्हसिसुव्रत ॥ पुत्रत्वंगच्छभगवन्नदित्याममचानघ ॥ १६ ॥ भ्राताभवयवीयां
स्त्वंशक्रस्यासुरसूदन ॥ शोकार्तानांतुदेवानांसाहाय्यंकर्तुमर्हसि ॥ १७ ॥ अयंसिद्धाश्रमोनामप्रसादात्तेभविष्यति ॥ सिद्धेकर्मणिदे
वेशउत्तिष्ठभगवन्नितः ॥ १८ ॥ अथविष्णुर्महातेजाअदित्यांसमजायत ॥ वामनंरूपमास्थायवैरोचनिमुपागमत् ॥ १९ ॥

ह ॥ शरीरेइत्यादि ॥ अनिर्देश्यः अशक्यपरिच्छेदः ॥ १३ ॥ वरं अभीष्टं ॥ वरार्हः दिव्यवर्षसहस्रतपसावरदानयोग्यः ॥ १४ ॥ मारीचः मरीचिपुत्रः ॥ अदित्याइ
त्यादेःयाचमानायाइत्यादिशेषः ॥ १५ ॥ याच्यमानवरमाह ॥ पुत्रत्वमित्यादि ॥ १६ ॥ यवीयान्कनिष्ठः ॥ साहाय्यं बलिच्छलरूपं ॥ १७ ॥ अयं यत्राश्रमे तपोमयस्त्वं
मयादैवैश्वअनुभूयसेइत्यर्थः ॥ सिद्धे एतदाश्रमस्थितिसाध्येतपःकर्मणिसिद्धेसति निष्पन्नेसति प्रयोजनाभावात् इतउत्तिष्ठ देवकार्यायेतिशेषः ॥ १८ ॥ अथ देवकार्य
नियोगानंतरं ॥ १९ ॥